

Î N C H E I E R E

05 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul:

Iulia Sîrcu

Judecătorii:

Iurie Bejenaru, Mariana Pitic

examinînd, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Sevastianov Ludmila,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Ludmillei Sevastianov împotriva Cooperativei de Construcție a Garajelor Nr. 18 cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate asupra materialelor de construcție și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Sevastianov Ludmila și menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 26 mai 2015,

c o n s t a t ă

La 30 aprilie 2013, Sevastianov Ludmila a depus cerere de chemare în judecată împotriva CCG Nr. 18 cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate asupra materialelor de construcție și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că în anul 1992 a cumpărat de la Cnîș Vera garajul nr. 58 din cadrul CCG Nr. 18, situat în mun. Chișinău, str. Mircești 8/1, depunînd în același an cerere privind recunoașterea în calitate de membru al cooperativei. Procurarea garajului se probează prin următoarele acte: decizia Comitetului Sovietului Raional or. Chișinău nr. 3/4-6 din 09 februarie 1988, prin care Cnîș Vera a devenit membru al CCG Nr. 18, recipisa din 29 septembrie 1992 eliberată reclamantei de către Cnîș Vera, prin care garajul nr. 58 din CCG Nr. 18 a fost înstrăinat contra sumei de 5000 ruble și procura nr. 4-8730 din 29 septembrie 1992 eliberată de către Cnîș Vera lui Boțaniuc (Sevastianov) Ludmila, cu dreptul de vânzare-cumpărare ulterioară la prețul și în condițiile viitorului proprietar.

Indică reclamanta că fostul ei soț Sevastianov Iuri, care era membru al CCG Nr. 18, a decedat la 03 septembrie 2009. Mai tîrziu, a fost distrusă ușa de la garajul

nr. 58, de unde au fost sustrate mai multe bunuri și ulterior, Sevastianov Ludmila a constatat că a fost schimbat lacătul de la ușă. Cu privire la aceste acțiuni ilegale, dînsa a depus plîngere la Comisariatul de poliție sect. Rîșcani.

Susține reclamanta că CCG Nr. 18 gestionează de mulți ani bunurile imobile sub formă de garaje, însă nu le-a dat în exploatare nici pînă în prezent și nu se cunosc intențiile reale ale administrației cooperativei în privința acestora. Or, în privința bunurilor imobile date nu a fost întocmit proces-verbal de recepție finală, precum nici nu au fost înregistrate drepturile de proprietate asupra garajelor în Registrul bunurilor imobile, fapt confirmat prin răspunsul Preturii sect. Rîșcani nr. 01-27/120 din 04 mai 2011.

Solicită reclamanta recunoașterea dreptului de proprietate asupra materialelor de construcție din care este alcătuit garajul nr. 58 situat în mun. Chișinău, str. Mircești 8/1 și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 26 mai 2015, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2016, a fost respins apelul declarat de către Sevastianov Ludmila și menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 26 mai 2015.

Instanțele de judecată au ajuns la concluzia că Sevastianov Ludmila nu a prezentat probe concludente și pertinente ce ar justifica declararea dreptului de proprietate asupra materialelor de construcție din care este construit garajul. Or, garajul nr. 58 a fost înregistrat după Sevastianov Iuri ca membru al CCG Nr. 18, iar după decesul acestuia garajul a trecut în proprietatea unicului moștenitor – fiul Sevastianov Olexandr, care deține inclusiv și dreptul de proprietate asupra materialelor de construcție din care este construit bunul imobil.

La 20 iulie 2016, Sevastianov Ludmila a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2016 și hotărîrii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 26 mai 2015, cu pronunțarea unei noi hotărîri de admitere integrală a acțiunii.

În susținerea recursului, Sevastianov Ludmila a invocat că instanțele ierarhic inferioare nu au ținut cont de faptul că la materialele cauzei a fost anexată hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 11 iulie 2014, prin care s-a constatat că dînsa a dus o gospodărie comună cu defunctul Sevastianov Iuri în perioada anilor 2001-2009. Astfel, garajul nr. 58 a fost întotdeauna în posesia și gestiunea dînzei, chiar și după decesul lui Sevastianov Iuri.

Consideră recurenta că a prezentat probe incontestabile privind procurarea garajului în litigiu de la Cnîș Vera în anul 1992. Nu a avut dubii că este membru al cooperativei pînă la decesul lui Sevastianov Iuri, deoarece după procurarea garajului a depus cerere în adresa administrației CCG Nr. 18 prin care a solicitat să fie recunoscută în calitate de membru și a achitat cotizațiile necesare, chitanțele fiind inițial întocmite pe numele Ludmilei Sevastianov, ulterior venind și pe numele fostului soț.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Materialele dosarului atestă că copia deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2016 a fost expediată în adresa recurentei Sevastianov Ludmila la 20 iunie 2016, potrivit scrisorii de însoțire nr. 20104-4 (f.d. 153).

În circumstanțele relevate, recursul declarat de către Sevastianov Ludmila la 20 iulie 2016 se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La 05 august 2016, în adresa intimă CCG Nr. 18 a fost expediată copia recursului declarat de Sevastianova Ludmila, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței la recurs.

Intimata nu și-a valorificat dreptul respectiv și nu a depus referință.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Sevastianov Ludmila este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Sevastianov Ludmila nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu relevă încălcarea

esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Nu poate fi reținut ca temei al admisibilității recursului argumentul Ludmillei Sevastianov precum că prin hotărârea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 11 iulie 2014 s-a constatat că dânsa a dus o gospodărie comună cu defunctul Sevastianov Iuri în perioada anilor 2001-2009 și respectiv, garajul nr. 58 a fost întotdeauna în posesia și gestiunea recurente-reclamante, ultima achitând regulat cotizațiile de membru al CCG Nr. 18, deoarece aceste circumstanțe nu denotă faptul că Ludmila Sevastianov a fost membru al cooperativei date și deține dreptul de proprietate asupra garajului nr. 58.

Referitor la argumentele recurente precum că recipisa și procura din 29 septembrie 1992 eliberate de către Cnîș Vera recurente-reclamante Sevastianov Ludmila demonstrează procurarea garajului nr. 58, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție le apreciază ca fiind irelevante în condițiile în care imobilul în litigiu a fost înregistrat după Sevastianov Iuri ca membru al CCG Nr. 18 și după decesul acestuia, a trecut în proprietatea unicului moștenitor – fiul Sevastianov Olexandr, potrivit pct. 26 din Statutul CCG Nr. 18 aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 365 din 06 aprilie 1998, care deține inclusiv și dreptul de proprietate asupra materialelor de construcție din care este construit bunul imobil.

Mai mult ca atât, prin hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 24 septembrie 2012 (dosarul nr. 2-1979/11), menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2013, cererea de chemare în judecată a Ludmillei Sevastianov împotriva CCG Nr. 18, intervenienți accesorii OCT Chișinău, Primăria mun. Chișinău, Sevastianov Olexandr și Sevastianov Evdokiia, cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate asupra garajului respectiv și obligarea înregistrării dreptului în Registrul bunurilor imobile, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar și nu temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Sevastianov Ludmila ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Sevastianov Ludmila se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic